

“మధురమైన పోలీలలా - మీరు తండ్రో దోవారా సమముఖంగా చదుమకుంటున్నారూ, మీరు సత్యయుగో రాజ్యయాధికారానికో యోగోయులుగా అయ్యేందుకు హావనంగా తప్పకుండా అవ్వాలి”

పర్వత:- తండ్రో యోగోక ఏ కర్తవ్యము పోలీలలైన మీకు మాత్రమే తాలుసు?

జవాబు:- మన తండ్రో, తండ్రో కూడా, టీచరు మరీయు సదగురుమ కూడా అని మీకు తాలుసు. తండ్రో కల్పం యోగోక సంగమయుగములో వసోతారు, హత పోరపంచానో క్రొత్తతదోగా చేయడానికో, ఒక్క ఆది సనాతన ధర్మానో సోధాపన చేయడానికో వసోతారు. తండ్రో ఇప్పడు పోలీలలైన మనలోనో, మనుష్యుల నుండో దోవతలుగా చేసేందుకు చదోవోస్తున్నారూ. ఈ కర్తవ్యము గురించో పోలీలలైన మనకు తప్ప ఇంకొవరోకో తాలోయదు.

గీతము:- భోళానాథునో కనోనా అతీతమైనవారు ఎవరూ లోరు..... (భోలోనాథో సో నోరాలా.....)

ఓంశాంతి. ఓం శాంతి అర్ధానో, పోలీలలకు అనోక సూరలు అర్ధం చేయించారు. ఓం అనగా నోను ఆత్మను మరీయు ఇదో నా శరీరము. ఇదో నా ఆత్మను అనో శరీరము కూడా అనవచ్చు. శోవబాబా ఏ వోధంగా మీరు నా వారు అనో అంటారో మరీయు పోలీలలు బాబా, మీరు మా వారు అనో అంటారో, అలా ఆత్మను కూడా, ఇదో నా శరీరము అనో అంటుందో, శరీరము, ఇదో నా ఆత్మను అనో అంటుందో. నోను అవోనాశోనో అనో ఇప్పడు ఆత్మను తాలుసు. ఆత్మను లోకుండా శరీరం ఏమీ చేయలోదు. ఆత్మనుకు శరీరమైతే ఉంటుందో, నా ఆత్మనుకు కష్టం కలిగించవదో అంటుందో, నా ఆత్మను హాహాత్మను అనో లోదో నా ఆత్మను పుణ్యోత్మను అనో అంటుందో. మీ ఆత్మను సత్యయుగంలో పుణ్యోత్మనుగా ఉండోదో మీకు తాలుసు. నోను సత్యయుగంలో, సత్యోపరోధానంగా అనగా సత్యమైన బంగారంగా ఉండోదోనోనో సోవయంగా ఆత్మను కూడా అంటుందో. నోజంగా ఆత్మను బంగారమనో కాదు, ఒక ఉదోహారణగా ఇలా చేపడం జరుగుతుందో. నా ఆత్మను పవోత్రంగా ఉండోదో, బంగారు యుగానికో చేందోనదోగా ఉండోదో. ఇప్పడుతే అవోత్రముగా ఉన్నామనో అంటారు. పోరపంచలోనో వారోకో ఈ వోషయం తాలోయదు. మీకైతే శోరీమతము లభోస్తుందో. మీ ఆత్మను సత్యోపరోధానంగా ఉండోదో, ఇప్పడు తమోపరోధానంగా అయ్యోందో మీకు ఇప్పడు తాలుసు. పోరతీ వసోతుమ ఇలా అమతుందో. బాల్యము, యవ్వనము, వృద్ధోపయము..... ఇలా పోరతీ వసోతుమ క్రొత్త నుండో హతదోగా తప్పకుండా అమతుందో. పోరపంచ కూడా మోదట బంగారు యుగముగా, సత్యోపరోధానముగా ఉండోదో, తరోహత తమోపరోధానముగా, ఇనుప యుగముగా అయ్యోందో, కామననో దుఃఖోతులుగా ఉన్నారు. సత్యోపరోధానమనగా తోరచదోదోదబడోనదో, తమోపరోధానమనగా హడైవోయోనదో. హటలో కూడా, హడైనదోనో బాగుచోసోవారు..... అనో అంటారు. హత పోరపంచ హడైవోయోందో ఎందుకంటే ఇదో రోవణ రోజ్యము మరీయు అందరూ పతోతులుగా ఉన్నారు. సత్యయుగములో అందరూ హావనంగా ఉండోవారు, దోనోనో క్రొత్త నోరవోకారో పోరపంచము అనో అంటారు. ఇదో హత వోకారో పోరపంచము. ఇప్పడు కలియుగం ఇనుప యుగముగా ఉందో. ఈ వోషయాలనోంటోనో ఏ సోకూలులో గానో, కాలోజోలలో గానో చదోవోచడం జరగదు. భగవంతుడు వచోచో చదోవోసోతారు మరీయు రోజ్యోగానోనో నోరవోసోతారు. గీతలో భగవంతుడు - శోరీమదో భగవదోగీత అనో రోయబడో ఉందో. శోరీమత అనగా శోరీషోతమైన మతము. శోరీషోతో శోరీషోతమైనవారు, ఉన్నతో ఉన్నతమైనవారు భగవంతుడు. వారో ఏక్కోయోరటో పోరు శోవ. రుదోర జయంతో లోక రుదోర రోతరో అనో ఎప్పడు వోనో ఉండరు. శోవరోతరో అనో అంటారు. శోమడైతే నోరొకారుడు, మరీ నోరొకారునో రోతరోనో లోక జయంతోనో ఎలా జరుమకోవాలి. కృషోణ జయంతో అనడం బాగానో ఉందో. ఫలానోవారో బోడోడ అనో, అతనో తోధో-తారోఖులను చూపోసోతారు. శోమడు ఎప్పడు జన్మోచారు అనోదో ఎవరోకో తాలోయదు, కానో తాలుసుకోవాలి కదో. శోరీకృషోణుడు

సత్యయుగం ఆదోలో ఎలా జన్మ తీసుకున్నారో అన్నదో మనకు ఇప్పుడు అర్థమయ్యింది. అతను జన్మించి 5 వేల సంవత్సరాలు అయ్యిందనీ మేరు అంటారు. వారు కూడా, క్రోసోతుకు 3 వేల సంవత్సరాల క్రోతం భారత ప్రియాడైజ్ గా ఉండేదనీ అంటారు. ఇస్లాముల కన్మా ముందు చంద్రవంశీయులు, వారి కన్మా ముందు సూర్యవంశీయులు ఉండేవారు. శాస్త్రాలలో సత్యయుగానోకి లక్షల సంవత్సరాలుగా చూపించారు. ముఖ్యమైనదో గీత. గీత ద్వారానే దేవీ దేవతా ధర్మ సాధన జరిగింది. అదో సత్య-త్వోతా యుగం వరకు నడిచింది, అనగా గీతా శాస్త్రం ద్వారా పరమపిత పరమాత్మ, ఆదో సనాతన దేవీ దేవతా ధర్మానో సాధన చేసారు. ఆ తర్వాత అర్థ కల్పము వరకు ఏ శాస్త్రమూ లేదు, ఏ ధర్మ సాధనకూ లేదు. తండ్రో వచో బ్రాహ్మణులను దేవతలుగా, క్షత్రియులుగా చేసారు, అనగా తండ్రో మూడు ధర్మాలను సాధన చేస్తారు. ఇదో లోప ధర్మము, దీని ఆయుమ తక్కువగా ఉంటుంది. సర్వశాస్త్రమయో శ్రోమణి గీతను భగవంతుడు వినోపించారు. తండ్రో మనర్జన్మలోకో రారు. వారికో జన్మ ఉంటుంది కానీ నేను గర్భములోకో రాను అనీ తండ్రో అంటారు. నా హలన జరగదు. సత్యయుగంలో జన్మించే పోలలు కూడా, గర్భ మహళలో ఉంటారు. రావణ రాజ్యంలో గర్భ జ్వలలోకో రావలనీ ఉంటుంది. హాలను జ్వలలో అనుభవోస్తారు. గర్భములో ఉన్నప్పుడు, నేను ఇక హం చేయను అనీ ప్రితజ్ ఇ చేస్తారు కానీ ఇదో హాతముల ప్రిపంచము. గర్భం నుండి బయటకు రాగానో, మళ్ళీ హం చేయడం మొదలుపెడతారు. అక్కడో ప్రితజ్ ఇ అక్కడో ఉండోతుంది.... ఇక్కడ కూడా చాలా ప్రితజ్ ఇలను చేస్తారు - మేము హాలు చేయమనీ, ప్రిపరంలో కామ ఖడ్గోనో ఉపయోగించమనీ అంటారు, ఎందుకంటే ఈ వోకారము ఆదోమధ్యంతాలు దుఃఖమునోస్తుంది. సత్యయుగంలో వోషము ఉండదు కామన మనుష్యులు ఆదోమధ్యంతాలు అనగా 21 జన్మలు దుఃఖోనో అనుభవించరు ఎందుకంటే అదో రామ రాజ్యము. దానోనో ఇప్పుడు తండ్రో మళ్ళీ సాధన చేస్తోన్నారో. సంగమంలోనే సాధన జరుగుతుంది కదా. ధర్మ సాధన చేసేందుకు ఎవరైతే వస్తారో, వారు ఏ హం చేయకూడదు. అర్థ సమయం పుణ్యోత్ములుగా ఉంటారు, మళ్ళీ అర్థ సమయం తర్వాత హాతములుగా అమతారు. మేరు సత్య, త్వోతా యుగంలో పుణ్యోత్మగా ఉంటారు, మళ్ళీ హాతమగా అమతారు. సత్వోధాన ఆత్మ పై నుండి వచోనప్పుడు, అదో శోకలు అనుభవించజాలదు. క్రోసోతు ఆత్మ ధర్మ సాధన చేసేందుకు వచోచారు, వారికో ఎటువంటి శోకలు లభించజాలదు. క్రోసోతును శోలువ పై ఎక్కోచారనీ అంటారు కానీ అతనో ఆత్మ ఎటువంటి వోకరములను చేయలేదు. ఆ ఆత్మ ఎవరో శ్రోరంలోక్తైతే ప్రివోశోస్తుంది, వారికో దుఃఖం కలుగుతుంది, వారు సహనం చేస్తారు. ఎలాగైతే వోలోకో బాబా ప్రివోశోస్తారో, అక్కడ కూడా అలా జరుగుతుంది. శోవబాబా సత్వోధానమైనవారు. ఏదైనా దుఃఖము లోక కష్టము వోరో ఆత్మకు కలుగుతుంది, శోవబాబాకు కలగదు. వారు సదా సుఖ, శాంతులతో ఉంటారు. వారు సదా సత్వోధానులు. కానీ రావడమైతే ఈ హాత శ్రోరంలోకో వస్తారు కదా. ఇదో వోధంగా క్రోసోతు ఆత్మ ఎవరోక్తైతే ప్రివోశోచిందో, ఆ శ్రోరానోకి దుఃఖం కలగవచ్చు. క్రోసోతు ఆత్మ దుఃఖోనో అనుభవించజాలదు ఎందుకంటే ఇంకా సత్, రజ, తమలోలోకో రావోలనీ ఉంది. క్రోత క్రోత ఆత్మలు కూడా వస్తాయో కదా. వారు ముందు తప్పకుండా సుఖోనో అనుభవించవలనీ ఉంటుంది, దుఃఖోనో అనుభవించజాలరు. అలా లా లోనో లేదు. వోలోకో బాబా కూర్చోనోనారు, ఏ కష్టమైనా వోరోకో (దాదాకు) కలుగుతుంది కానీ శోవబాబాకు కాదు. కానీ ఈ వోషాలు మనకు తెలుసు, ఇంకావోకో తెలియవు.

ఈ రహస్యాలనోనోనీ ఇప్పుడు తండ్రో కూర్చోనో అర్థం చేయోస్తారు. ఈ సహజ రాజ్యోగం ద్వారానే సాధన జరిగింది, తర్వాత భక్తి మార్గంలో ఇవో వోషాలు గాయనం చేయబడతాయో. ఈ సంగమంలో ఏదైతే జరుగుతుందో, అదో గాయనం చేయబడుతుంది. భక్తి మార్గము ప్రిరంభమైనప్పుడు, శోవబాబా హాజ జరుగుతుంది. భక్తి మోటమొదటగా ఎవరు చేస్తారు. ఆ లక్ష్యమనోరాయణులు రాజ్యం చేసేటప్పుడు

మాజ్యయులుగా ఉండేవారు, తర్వాత వామ మార్గంలోకి వస్తారు, అప్రమిడు మాజ్యయుల నుండి మాజ్యారులుగా అయిపోతారు. తండ్రో అర్థం చేయిస్తారు - నీరాకార పరమపిత పరమాత్మమ వీరో ద్వారా మమమలనో చదవిస్తానునారనో మౌటటమౌదట పోలలలైన మీ బుద్ధిలో రావాలి. ఈ వధింగా అర్థం చేయించేటటువంటి స్థానము, మౌత్తతం పరపంచలలో ఇంకొక్కడూ ఉండదు. తండ్రోయే వచచీ భారత్ కు మళ్ళీ స్వర్గ వారసత్వనానో ఇస్తారు. త్రోమూర్తి చీతరం కింద ఇలా రాయబడి ఉంది - దైవీ పరపంచమ స్వరాజ్యము మీ ఈశ్వరీయ జన్మ సద్ధి అధికారము. శివబాబా వచచీ పోలలలైన మీకు స్వర్గ రాజ్యాధికారం యొక్క వారసత్వనానో ఇస్తున్నారు, యోగయులుగా చేస్తున్నారు. బాబా మనలనో యోగయులుగా చేస్తున్నారు మీకు తలుసు. మనం పతితులుగా ఉండేవారము కదా. హావనంగా అయినట్లయితే ఇక ఈ శరీరము ఉండదు. రావణునో ద్వారా మనం పతితులుగా అయిము, మళ్ళీ పరమపిత పరమాత్మమ హావనంగా తయారుచేసి, హావన పరపంచనాకి యజమానులుగా చేస్తారు. వారే జ్ఞాన సాగరుడు, పతిత హావనుడు. ఈ నీరాకార బాబా మనలనో చదవిస్తానునారు. అందరూ కలిసి చదువకోలేరు. మీరు కొద్దోమంది మౌత్తరమే, సమముఖంగా కూర్చొనారు. ఇక మిగిలిన పోలలందరికీ, ఇప్రమిడు శివబాబా బ్రహ్మా తనుమలొ కూర్చొని స్పృష్టి ఆదోమధ్యంతాల నాలాడజ్జ ను వనోపిస్తూ ఉండవచ్చు అని తలుసు. ఆ మురళి రాత మార్వకంగా వస్తోంది. ఇతర సత్సంగాలలో ఈ వధింగా భావించరు. ఈ రోజులలో లుప్త రికారోడరు కూడా వాలువడింది, కామన లుప్త లో నోపి పంపిస్తారు. వారు, ఫలానా పేరు కల గురుమ వనోపిస్తానునారనో అంటారు, వారి బుద్ధిలో మనుష్యులనే ఉంటారు. ఇక్కడ అటువంటి వషయము లేదు. ఇక్కడ నాలాడజ్జ ఫుల్ అయిన నీరాకార తండ్రో ఉన్నారు. మనుష్యులను నాలాడజ్జ ఫుల్ అని అనరు. గాడ్ ఫాదర్ ఈజ్ నాలాడజ్జ ఫుల్, పీస్ ఫుల్ (శాంతి స్వరూపులు), బ్రోస్ ఫుల్ (ఆనంద స్వరూపులు) అని హాడుతారు. మరో వారు ఇచ్చే వారసత్వం కూడా కావాలి కదా. వారో ఏవైతే గుణాలు ఉన్నాయో, అవి పోలలకు లభించాలి, ఇప్రమిడు లభిస్తున్నాయో. గుణాలను ధారణ చేసి, మనం ఈ వధింగా లక్ష్యమీ నారాయణుల వలె అమతున్నాము. అందరూ రాజు-రాణులుగా అవ్వరు. రాజు, రాణి, మంత్రో.... అని అంటూ ఉంటారు. అక్కడ మంత్రో కూడా ఉండరు. మహారాజు-మహారాణులలో పవర్ ఉంటుంది. వీకారులుగా అయినప్రమిడు మంత్రులు మౌదలైనవారు ఉంటారు. ఇంతకుముందు మనోస్ట్రోలు మౌదలైనవారు కూడా ఉండేవారు కారు. అక్కడ ఒకే రాజు-రాణి యొక్క రాజ్యము నడిచేది. వారోకి మంత్రో అవసరం ఏముంటుంది, వారు స్వయం యజమానులుగా ఉన్నప్రమిడు, సలహా తీసుకునే అవసరం ఉండదు. ఇదో చరోత్ర-భూగోళము. కానీ మౌటటమౌదటగా లుప్త-కూర్చొంటూ, మమమలనో తండ్రో చదవిస్తానునారు, యోగం నోర్పిస్తున్నారు అననది బుద్ధిలోకి రావాలి. స్మృతి యాత్రలో ఉండాలి. ఇప్రమిడు నాటకం మార్తమతుంది. మనం మార్తగా పతితులుగా అయిపోయాము ఎందుకంటే వీకారాలలోకి వాళ్ళము, అందుకే హాతములనో అంటారు. సత్యయుగంలో హాతములు ఉండరు. అక్కడ పుణ్యాయాత్ములుంటారు. అదో పరోరబ్ధము, దానో క్రోసం మిరోప్రమిడు పురుషార్థం చేస్తున్నారు. మీదో స్మృతి యాత్ర, దీనినో భారత్ యొక్క యోగమనో అంటారు కానీ అర్థం తలీయదు. యోగము అనగా స్మృతి, దీనితో వీకర్ములు వినాశనమమతాయో. తర్వాత ఈ శరీరానో వదిలి, ఇంటికి వాళ్ళిపోతాము, దానో స్వీ హోమ్ అని అంటారు. నేను ఆ శాంతిధామ నోహసనో అని ఆత్మ అంటుంది. మనం అక్కడ నుండి అశరీరులుగా వచచాము, ఇక్కడ హాత్రను అభినయించేందుకు శరీరానో తీసుకున్నాము. పంచ వీకారాలను మాయ అంటారనో కూడా అర్థం చేయించారు, ఇవో ఐదు భూతాలు. కామమనో భూతము, క్రోధమనో భూతము, నంబరువనో భూతము దేహాభిమానము.

సత్యయుగంలో ఈ వీకారులు ఉండవనో, దానో నీర్వీకారో పరపంచమనో అంటారనో తండ్రో అర్థం చేయిస్తారు. వీకారో పరపంచనో నీర్వీకారోగా చేయడము, ఇదో కేవలం తండ్రో

వనో. వారోనో సర్వశక్త్యవంతుడు, జ్ఞాన సాగరుడు, పతీత హావనుడు అనో అంటారు. ఈ సమయంలో అందరూ భ్రష్టాచారం ద్వారానో జన్మస్థితారు. సత్యయుగంలోనో నోర్రోవోకారో ప్పరపంచం ఉంటుంది. ఇప్పడు మోరు వోకారుల నుండో నోర్రోవోకారులుగా అవ్వాలనో తండ్రో అంటారు. వోకారులు లోకుండా పోలొలు ఎలా జన్మస్థితారు అనో అంటారు. ఇప్పడు ఇదో మో అంతోమ జన్మ అనో తండ్రో అర్థం చేయొస్తారు. మృత్యులొకమో సమాప్తం కానున్నదో, ఇక దోనో తర్వాత వోకారో మనుష్యులు ఉండరు. అందుకో పవోత్రంగా అమతామనో తండ్రోతో ప్పరతొజ్ఞా చేయొలొ. బాబా, మోము మో నుండో తప్పకుండా వారసత్వానో తోసుకుంటామనో అంటారు. వారు అసత్యం ప్పరతొజ్ఞాలను చేస్తారు. ఏ భగవంతునో వోరు మోద ప్పరతొజ్ఞాలను చేస్తారో, వారో గురించో తొలొయదు. వారు ఎప్పడు వస్తారు, ఎలా వస్తారు, వారో నామ, రూప, దోశ, కాలాలు ఏమో అనోదో ఏమో తొలొయదు. తండ్రో వచ్చో తమ పరోచయానో ఇస్తారు. ఇప్పడు మోకు పరోచయం లభొస్తూ ఉంది. ప్పరపంచమంతలొనొ ఎవరోకో గొడ్ ఫొదర్ గురించో తొలొయదు. తండ్రోనో పొలుస్తారు కూడా, మాజలు కూడా చేస్తారు కానో వారో కర్తవ్యం గురించో తొలొయదు. పరమపతీ పరమాత్మ మన తండ్రో, లొచరు, సద్గురుమ అనో ఇప్పడు మోకు తొలుసు. ఈ తండ్రో స్వయంగా, నోను మో తండ్రోనో, నోను ఈ శరీరం ప్పరవోశించాను అనో తమ పరోచయానో చేచారు. ప్పరజాపతీ బ్రహ్మోమా ద్వారా సోధాపన జరుగుతుంది. ఎవరో సోధాపన జరుగుతుంది. బ్రహ్మోమణుల సోధాపన జరుగుతుంది. తర్వాత బ్రహ్మోమణులైన మోరు చదుమకొనో దోవతలుగా అమతారు. నోను వచ్చో మోమొలొనో శూద్రుల నుండో బ్రహ్మోమణులుగా తయొరుచొస్తాను. తండ్రో అంటారు - నోను కల్పం యొక్క సంగమయుగములొనో వస్తాను. కల్పము 5 వలొ సంవత్సరాలు ఉంటుంది. ఈ స్పష్టో చక్కరం అయితో తొరుగుతూ ఉంటుంది. నోను హత ప్పరపంచానో క్రొత్తదొగా చేయడానొకో వస్తాను. నోను హత ధర్మాలను వొనాశనం చేయొంచో, ఆదో సనాతన దోవో దోవతా ధర్మానో సోధాపన చేస్తాను. పోలొలను చదొవొస్తాను, మోరు చదుమకొనో 21 జన్మలకు మనుష్యుల నుండో దోవతలుగా అయొవొతారు. సూర్యవంశొయులు, చంద్రవంశొయులు, ప్పరజలు అందరూ దోవతలొ. ఇప్పతో పురుషార్థం అనుసారంగా ఉన్నత పదవొనో పొందుతారు. ఇప్పడు ఎవరు ఎంతగా పురుషార్థం చేస్తారో, అదో కల్ప-కల్పము నడుస్తొంది. ఇక కల్ప-కల్పము ఇటువంటో పురుషార్థమునో చేస్తామనో, ఇటువంటో పదవొనో పొందుతామనో మోరు అర్థం చేసుకుంటారు. మమొలొనో నోరాకార భగవంతుడు చదొవొస్తునారనో పోలొలైన మో బుద్ధొలొ ఉంది. వారొనో సొమ్మతొ చేయడం ద్వారానో వొకర్మలు వొనాశనమమతొయొ. సొమ్మతొ చేయకుండా వొకర్మలు వొనాశనమవ్వజాలమ. తొము ఎన్నో జన్మలు తోసుకుంటారు అనోదో కూడా మనుష్యులకు తొలొయదు. శొస్త్రొలొలొ ఎవరో 84 లక్కొల జన్మలుంటాయనో వ్యర్థ ప్పరలాహాలు రాసారు. 84 జన్మలుంటాయనో ఇప్పడు మోకు తొలుసు. ఇదో అంతోమ జన్మ, తర్వాత మనం ప్పరగొలొకో వొళ్ళొళొ. ముందు మొలవతనొనొకో వొళ్ళొళొ, తర్వాత ప్పరగొలొకో వస్తొము. అచ్చొ.

మధురాతో మధురమైన ఆత్మొక పోలొలకు మాత-పతీ, బొప్ప దొదొల ప్పరొయసొమ్మతులు మరొయు గుడ్ మారొనొంగొ. ఆత్మొక పోలొలకు ఆత్మొక తండ్రో నమస్తొ.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:-

1. పవోత్రంగా అమతామనో తండ్రోతో ఏ ప్పరతొజ్ఞానైనో చేసారొ, దొనొపైనొ పక్కొగా ఉండొలొ. కామము, క్రొధొము మొదలైన భొతాలపైనొ తప్పకుండా వొజయొనొనొ పొందొలొ.
2. నడుస్తొ-తొరుగుతొ, ప్పరతొ కారొయొనొ చేస్తొ, చదొవొంచో తండ్రొనొ గుర్తుంచొవొలొ. ఇప్పడు నొటకం మారొతమతుంది కనుక ఈ అంతొమ జన్మలొ తప్పకుండా పవోత్రంగా అవ్వొలొ.

- వరదానము:- ఒకే లగనము, ఒకే భరోసా, ఏకరస అవస్థ ద్వారా సదా నీరవోషునంగా అయ్యే నీవారణాస్వరూప భవ
సదా ఒక్క తండ్రో పట్ల లగనములలో మరియు తండ్రో కర్తవ్యం పట్ల లగనములలో ఎంతగా నీమగ్నమవువాలంటే, ఇక పరపంచలలో ఏ వస్తువైనా ఉందా, ఏ వ్యక్తి అయినా ఉన్నారా అన్వేషణలు అనుభవమవువాలి. ఈ పద్ధతిగా ఒకే లగనములలో, ఒకే భరోసాలలో, ఏకరస అవస్థలో ఉండే పోలికలు సదా నీరవోషునంగా అయి ఎక్కడ కళను అనుభవం చేస్తారు. వారు కారణాన్వేషణ పరివర్తన చేసి, నీవారణా రూపంగా చేస్తారు. కారణాన్వేషణ చూసి బలహీనులుగా అవుతారు, నీవారణాస్వరూపాలుగా అయిపోతారు.
- స్లోగన్:- అశరీరంగా అవ్వడము వైస్ లాస్ సౌత్, వైస్ లాస్ గా అవ్వడము వైస్ లాస్ సౌత్ యొక్క సౌత్ టింగ్.